

[Dohrmann]

Larsen har afleveret. Jeg går ud fra, at hr. Bernhard Baunsgaard har læst den. Vi kan tage sagen om Jyske Bank, der tilbyder en væsentlig højere forrentning, end arbejdsministeriet får i forvejen. Mener hr. Bernhard Baunsgaard ikke, at den ansvarlige minister på området skal sørge for at få så god en forrentning som muligt? Det er blot et enkelt punkt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Dohrmann tager ikke stilling til, hvor langt op i hierarkiet disse oplysninger når. Det er jo det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det er klart, at hr. Dohrmann ønsker at procedere sagen allerede nu, og det synes jeg han er blevet advaret mod adskillige gange. Men lad mig stille det konkrete spørgsmål, når hr. Dohrmann nævner Jyske Bank-sagen: Hvornår, hr. Dohrmann, blev en minister klar over, at der forelå nogle beregninger, som vedrørte Jyske Bank? På hvilket tidspunkt blev ministrene klar over det? Var det i 1970, 1980, 1981, 1982 eller 1983? Vil hr. Dohrmann svare på det og henvise til det afsnit i rapporten, hvoraf det fremgår, hvornår ministrene blev klar over de drøftelser, der havde været om Jyske Bank?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Bjørn Elmquist (V), Hagen Hagensen (KF), Duetoft (CD) og Kofod-Svendsen (KrF) (se foran) vedtoges med 128 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS og KrF) mod 4 (FP og FD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Maistad (FD) (se foran sp. 1681).

Følgende forslag var taget tilbage og bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Maistad (FD) (se foran sp. 1652 og 1680).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om rigsrets-tiltale i dagpengeskandalen.

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 30/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Under behandlingen af hr. Maisteds forespørgsel havde jeg lejlighed til at redegøre for ministeransvarlighedsloven og gennemgå de juridiske problemer, der er i forbindelse med spørgsmålet om rigsretssagen. Jeg kan henvise hertil og vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, at hvorvidt der skal anlægges en rigsretssag, mener jeg helt igennem er en afgørelse, der må træffes af folkettinget.

Jeg kan i øvrigt henvise til den debat, der fandt sted under forespørgslen.

Ole Espersen (S):

For at udtale mig lidt om kvaliteten af fremskridtspartiets forslag om en rigsretssag skal jeg selv besvare det spørgsmål vedrørende Jyske Bank, som hr. Dohrmann ikke var i stand til at besvare.

Hr. Dohrmann anklagede ministrene for ikke at have taget hensyn til dette forslag. Det fremgår af rapportens side 385, og jeg citerer landsdommer Niels Larsen:

»Efter forklaringerne mener jeg at kunne fastslå, at arbejdsministeriets ledelse først er blevet bekendt med eksistensen af Jyske Banks forslag m.v. få dage før offentliggørelsen i Morgenavisen Jyllands-Posten den 10. august 1983.«

Det viser vel lidt om det grundlag, hr. Dohrmann udtaler sig på. Det afslører også, synes jeg, baggrunden for hans krav nu om en rigsretssag. Vi må – og det følger også af det, jeg sagde under behandlingen af den forrige sag – afvise, at der er grundlag for en rigsretssag.

Hagen Hagensen (KF):

Under forespørgslen, vi nys har haft, nævnte hr. Dohrmann, at der nu blev gjort et yderligere forsøg på at dække over de arbejdsministre, der havde været i det pågældende tidsrum, ved at man vedtog den dagsorden, som nu er vedtaget.

Jeg vil gerne understrege, at ingen ønsker at dække over nogen. Man ønsker at skaffe sig fornøden klarhed over forholdene, således at man kan se, om der er pådraget ansvar, og da sagde jeg under debatten, at det kan man naturligvis ikke afgøre under en enkelt dags debat her i salen, det må der noget andet til. Derfor vil jeg om det beslutningsforslag, der er fremsat om rigsretstiltale, sige, at det bygger på et alt for løst grundlag til, at man overhovedet skulle gøre noget særligt ud af det under en debat her i salen.

Det er ofte sådan, at personer, der er under mistanke for et eller andet – og mistanke er noget, der ligger forud for, at man overhovedet sigter dem og eventuelt tiltaler dem – synes, at de har bedst af, at det ender med en dom, hvorved de frikendes. Det forstår jeg meget vel, men det er nu engang sådan, at man for at rejse en tiltale – og også for at rejse en sigtelse – skal have et så fast grundlag under fødderne, at der er en formodning om – og den skal være ret stærk – at det kan føre til fældende dom; først da skal man gøre dette. Det er et princip, som justitsministeren redegjorde for er almindeligt inden for vores straffeprocessuelle rammer, og det skal gælde alle. Hvad enten der er tale om tjenestemænd, ministre eller andre, må dette princip være gældende, og derfor vil jeg sige, at jeg ikke på nogen måde kan være med til at fremme det beslutningsforslag, der foreligger her, i den form, det har. Det er da muligt, man kommer tilbage til det – hvad ved jeg – men i hvert fald er det så givet som noget, at på dette grundlag kan vi ikke gå videre med sagen.

Og må jeg så slutte med at sige: det at rejse tiltale mod nogen, er en meget alvorlig sag, og man må ikke misbruge den ret, man eventuelt kan have til at rejse en tiltale, hvis man på en eller anden måde føler, at man ikke har grundlag for at gøre det. Jeg har i øjeblikket ikke noget grundlag for at gå videre med denne sag, før vi nu har fået den un-

dersøgt, og allerede af den grund må jeg afvise dette forslag.

Bjørn Elmquist (V):

Allerede i mit første indlæg under den forrige debat gjorde jeg det helt klart, at vi i venstre på ingen måde vil skyde fra hoften i denne sag, og det ville være, mener vi, at skyde fra hoften, om vi her sagde ja – eller nej for den sags skyld – til det præcise forslag, der her foreligger. Derfor kan vi ikke støtte det.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning til noget, hr. Dohrmann sagde under den forrige debat, nemlig at vi i folketinget ved at vedtage det pågældende dagsordensforslag gjorde os til en art dommere over vore kolleger. Dertil må jeg sige, at den indvending forstår jeg ikke, for den kan med mindst lige så stor ret fremføres i denne sammenhæng. Den forpligtelse – det var jeg også inde på under behandlingen af den forrige sag – ligger jo på os ifølge grundlovens § 19 og ifølge ministeransvarlighedsloven. Hvad enten man kan lide den eller ikke, må man prøve at leve op til den. Men at hr. Dohrmann kan se en forskel mellem det motiverede dagsordensforslag før og det forslag, som her er fremsat fra fremskridtspartiets side, hvad lige præcis denne del angår, kan undre mig noget.

Men som sagt, vi kan ikke yde støtte til forslaget fra fremskridtspartiet.

Ebba Strange (SF):

Som det vil være fremgået af mine indlæg under den foregående debat, afviser SF det beslutningsforslag, der foreligger her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kan ikke støtte dette forslag. Men jeg synes, der kom en, også for folketinget selv, meget pinlig afsløring under de sidste bemærkninger under forrige sag, idet det fremgik, at forslagsstilleren ikke engang selv ved, at den sag, han henviser til, ikke kan føres frem til ministeren. Jeg synes, det var pinligt, meget pinligt.

Duetoft (CD):

Det kan næppe komme som den store overraskelse, at CD ikke kan støtte dette forslag. Det må være fremgået af de afsluttende bemærkninger under den sidste debat.

[Duetoft]

Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg synes, det var utrolig pinligt og uværdigt at høre hr. Dohrmann kaste smuds på folketingets medlemmer, for det var faktisk det, han gjorde. Hr. Dohrmann stod her på folketingets talerstol og angreb folketingets medlemmer for at dække over hinanden, og han påstod, at man ville gøre alt, hvad man kunne, for at sandheden ikke skulle komme frem. Jeg synes, det var vældig ubehageligt, og jeg er glad for, at fremskridtpartiet har den holdning; den har de vel også i næste valgkamp, og da kan vi se, hvor de så er henne.

Lenger (VS):

Jeg har under den foregående forespørgselsdebat redegjort for, hvorfor VS ikke kan støtte dette forslag fra fremskridtpartiet, og det er der formentlig ingen grund til at gentage.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan heller ikke støtte forslaget, og efter det, jeg sagde under den forrige debat, mener jeg ikke, der er grund til, at jeg kommer med en nærmere begrundelse. Det fremgår af, hvad jeg sagde dengang.

Maisted (FD):

Sagen er jo sådan set afklaret under den forrige debat. Da gjorde jeg opmærksom på, at fremskridtpartiets forslag er et panikforslag, fordi det følte, at nu måtte det markere sig, efter at der var stillet en forespørgsel om emnet.

Forslaget er usagligt og dårligt gennemarbejdet, og det er beklageligt, at fremskridtpartiets folketingsgruppe er nået dertil. Jeg kan ikke støtte forslaget.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne have lov til at sige hjertelig tak til alle ordførere. Aldrig har noget været så afslørende som de udtalelser, der er faldet her i forbindelse med behandlingen af vores beslutningsforslag.

Jeg sagde under forrige punkt på dagsordenen, at folketingsmedlemmer og i særdeleshed partikolleger skulle være de sidste til at afgøre en sådan sag. Det, der er sagt her – og det gælder lige fra hr. Ole Espersen til hr. Hagen Hagensen, konservativ – beviser jo

med al tydelighed, at man hænger sammen som ærtehalv på tværs af partiskel.

Hr. Ole Espersen står heroppe og siger, at det er pinligt, at jeg ikke kunne svare på et spørgsmål, han stillede. Jeg ved da godt, at en af de tidligere arbejdsministre dækker sig ind under, at han ikke var bekendt med en henvendelse, og det ville de muligvis gøre alle sammen, men under hensyn til det, der er styrken ved et demokrati, nemlig først og fremmest åbenhed, hvor man lægger tingene frem i stedet for at dække over hinanden, er dette simpelt hen skandaløst.

Ifølge den redegørelse, vi har fået, har såvel direktøren for Jyske Bank som ansatte i arbejdsministeriet været indkaldt til samtaler. Enhver, der har læst blot nogle få af de svar, der er givet på de spørgsmål, der er stillet, må da erkende, at de er så undvigende, som noget kan være.

Lad mig spørge om én ting. Nu har folketinget med denne dagsorden vedtaget, at udvalget for forretningsordenen skal træffe beslutning om, hvorvidt man skal anbefale folketinget det ene eller det andet. Agter man dér at indkalde nogle af de implicerede for ligesom at kunne sætte sig rigtigt ind i sagen eller hvordan? Vil man på sædvanlig vis sende nogle skriftlige spørgsmål over til besvarelse i arbejdsministeriet, eller hvad vil man gøre? Det er simpelt hen uanstændigt, det, der er foregået i dag.

Jeg håber, at pressen ikke lader sig dupere på samme måde, som menige medlemmer af dette folketing har gjort. Jeg har observeret, at hr. Svend Heiselberg, som ellers også har blandet sig ivrigt i debatten, har holdt sig langt væk fra talerstolen i dag og også har stemt for den foreslåede dagsorden. Jeg håber sandelig, at pressen fortsat vil kulegrave disse ting. Vi kan ikke gøre det, det er vores parti for lille til. Hele molevitten med løsgængere og det hele hænger jo sammen og er kun interesseret i én eneste ting, og det er at dække over de ting, der er foregået. Det er en skandale, men vores forslag bliver selvfølgelig liggende, således at det er klart den dag – jeg tror i øvrigt ikke, at den dag den kommer – da udvalget for forretningsordenen eventuelt skulle beslutte, at der skal rejses en sag. Så er man velkommen til at bruge forslaget.

Men igen: det er en uanstændig behandling, man har givet, først og fremmest selv-

[Dohrmann]

følgelig ganske almindelige borgere, der prøver at opfylde alle de love og regler, der nu engang findes, men også de seks ministre, som i offentligheden fortsat, hvis denne sag ikke bliver rejst og afklaret, vil have hængen-
de over hovedet, at der trods alt var noget om det, der blev sagt, men det blev skjult af partifæller.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil forfærdelig gerne forstå, hvordan hr. Dohrmann egentlig tænker – hvis det ikke er for stort et ord at bruge. Hr. Dohrman sagde før: én tidligere arbejdsminister nægter kendskab til en henvendelse – det var fra Jyske Bank – og det gør de såmænd nok alle sammen. Jeg vil gerne spørge, for efter det, jeg har oplevet i dag, kan man jo ikke være sikker: ville hr. Dohrmann også finde det urimeligt, om de tidligere arbejdsministre, der var gået af, før henvendelsen kom, nægtede kendskab til den?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg sagde, at det med Jyske Bank kun var et enkelt eksempel, jeg trak frem. Jeg er sikker på, at der findes hundredvis af eksempler på urigtigheder eller unøjagtigheder, og når debatten er rejst og diskussionen løber i offentligheden, bør folketinget da være først til at få de ting afklaret.

Den redegørelse, som jeg henviser til, indeholder ting helt tilbage fra 1970, ja faktisk tidligere, men lad os nu bare tage 1970, hvor der er foretaget forskudsudbetalinger, som ikke er i samklang med lovgivningen. Hvorfor vil hr. Bernhard Baunsgaard ikke nu være med til at få de ting afklaret? Kan det virkelig være rigtigt, når folk, bare de skylder nogle få hundrede eller tusinde kroner, bliver slæbt for retten, deres hus sat til tvangsauktion og alt muligt? Vi ser folk blive straffet for de mindste småting, hvis de ikke er folketingsmedlemmer eller forhenværende ministre. Det er simpelt hen for dårligt, at nogen kan forsvare den holdning, at vi skal til at have noget, der hedder over- og undermenesker i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg går ud fra, at det er håbløst at fortsætte. Hvad angår året 1970, er det jo afklaret, og hvis hr. Dohrmann vil gøre sig den ulejlighed at læse eller få én til at forklare sig, hvad der står om 1970, ville det måske gå op også for hr. Dohrmann, hvad det drejer sig om.

Men når vi beder om at få at vide, på hvilket grundlag der skal rejses en rigsretssag, kan hr. Dohrmann da ikke nævne eksemplet med Jyske Bank, hvorom det fremgår af redegørelsen, at henvendelsen ikke er kommet til ministeren, og bruge det. Tilmed vil hr. Dohrmann nu ikke sige, at han ikke er parat til at bebrejde de ministre, der var gået af før henvendelsen, at de ikke kendte til den. Det er pinligt for folketinget at skulle overvære dette fra et folketingsmedlem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-
hold). Der er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af anlægslov for naturgasforsyning og lov om varmforsyning som følge af oprettelse af Dansk Naturgas A/S.

(Fremsat 31/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Dansk Olie & Naturgas A/S består af et moderselskab og tre datterselskaber, og ener-